

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ จากกลุ่มตัวอย่างอย่าง จำนวน 400 คน โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ ทำให้ทราบการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ และเพื่อนำผลการศึกษาไปเสนอแนะต่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ ในการปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์สำหรับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับ นำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาดังและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 400 คน ซึ่งสามารถจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เข้มืองแม่เมาะ

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15 - 25 ปี	86	21.5
26 – 35 ปี	95	23.8
36 – 45 ปี	117	29.3
46 – 55 ปี	69	17.3
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	33	8.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าอายุของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ระหว่าง 36 ปี ถึง 45 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 ปี ถึง 35 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 15 ปี ถึง 25 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 46 ปี ถึง 55 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ มากกว่า 55 ปีขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	100	25.0
มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	130	32.5
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	61	15.3
ปริญญาตรี	94	23.5
ปริญญาโท	12	3.0
อื่นๆ	3	0.8
รวม	400	100.0

หมายเหตุ : อื่นๆ คือ ไม่ได้ระบุไว้

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับชั้น ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับชั้น ปริญญาตรี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับชั้น อนุปริญญา หรือเทียบเท่า จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับชั้น ปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับชั้นอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/พ่อบ้าน/แม่บ้าน	39	9.8
นักเรียน/นักศึกษา	35	8.8
รับจ้างทั่วไป	127	31.8
เกษตรกร	33	8.3
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	43	10.8
พนักงานบริษัท	73	18.3
รับราชการ	15	3.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	35	8.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ประกอบอาชีพ/พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพ รับราชการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	99	24.8
5,001 – 10,000 บาท	111	27.8
10,001 – 15,000 บาท	93	23.3
15,001 – 20,000 บาท	38	9.5
20,001 บาทขึ้นไป	59	14.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	13	3.3
5 – 10 ปี	63	15.8
11 – 15 ปี	28	7.0
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	296	74.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 5 – 10 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 11 – 15 ปี จำนวน 28 คน

คิดเป็นร้อยละ 7.0 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ ของกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในอำเภอแม่เมาะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับข้อมูล	76	19.0
บอร์ดแสดงผลคุณภาพสิ่งแวดล้อม	41	10.3
การประชุมหมู่บ้าน	183	45.8
เสียงตามสายหรือวิทยุชุมชน	135	33.8
จดหมายข่าวเหมือนแม่เมาะ	127	31.8
ตัวแทนชุมชน	111	27.8
เจ้าหน้าที่จากกรมควบคุมมลพิษ	46	11.5
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	30	7.5
วิทยากรจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	42	10.5
รวม	791	198.0

หมายเหตุ :

บอร์ดแสดงผลคุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายถึง บอร์ดแสดงผลคุณภาพสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ติดตั้งอยู่ในบริเวณชุมชน โดยมีตัวแทนของชุมชนเป็นผู้ติดข้อมูล โดยใช้ข้อมูลจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยส่งให้

การประชุมหมู่บ้าน หมายถึง การประชุมประจำเดือนของแต่ละหมู่บ้าน โดยมีผู้ใหญ่บ้าน ลูกบ้าน และตัวแทนจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเข้าร่วมประชุมด้วย

เสียงตามสายหรือวิทยุชุมชน หมายถึง ระบบการกระจายเสียงของชุมชน จากผู้ใหญ่บ้าน เกี่ยวกับข่าวสาร และสาระความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

จดหมายข่าวเหมือนแม่เมาะ หมายถึง วารสารรายไตรมาสที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะจัดทำขึ้น เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ โดยแจกให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน และผู้ที่สนใจ ซึ่งการแจกจ่ายให้กับประชาชนจะ

แจกจ่ายผ่านกองทุนชนสัมพันธ์ โรงไฟฟ้าแม่เมาะ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับชุมชน

ตัวแทนชุมชน หมายถึง ประชาชนซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการกระจายข่าวสารของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ

เจ้าหน้าที่จากกรมควบคุมมลพิษ หมายถึง เจ้าหน้าที่จากกรมควบคุมมลพิษซึ่งมีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หมายถึง เจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ามาทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ

วิทยากรจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หมายถึง พนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งเข้ามาทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ ของกลุ่มตัวอย่างประชาชนในอำเภอแม่เมาะของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากการประชุมหมู่บ้าน จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมากลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากเสียงตามสายหรือวิทยุชุมชน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากจดหมายข่าวเหมือนแม่เมาะ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากตัวแทนชุมชน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 กลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับข้อมูล จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่จากกรมควบคุมมลพิษ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากวิทยากรจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากวิทยากรจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากวิทยากรจากบอร์ดแสดงผลคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เขื่อนแม่เมะ

4.1.2 การรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เขื่อนแม่เมะ

การรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เขื่อนแม่เมะ ศึกษาถึงมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมใน 5 ด้าน ได้แก่ มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น มาตรการลดผลกระทบจากกลิ่น มาตรการลดผลกระทบจากเสียง มาตรการลดผลกระทบจากความสั่นสะเทือน และมาตรการลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1) ระดับการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น

ตารางที่ 4.7 ความถี่และร้อยละของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น

มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น		รับรู้	ลำ	ไม่แน่ใจ	ลำ	ไม่รับรู้	ลำ
		ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ
		(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่
1.1 มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่นละอองบริเวณบ่อเหมืองและที่ทิ้งดิน							
1.	เพิ่มความชื้นให้แก่ดินด้วยการ <u>ฉีดพรมน้ำ</u> ก่อนการขุดขนในช่วงฤดูแล้ง	222 (55.5)	3	45 (11.3)	18	133 (33.3)	8
2.	เพิ่มความชื้นให้แก่ดินและถ่านที่ระบบเครื่องโม่ เครื่องตัก สายพานลำเลียงดินด้วยการ <u>ติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำ</u>	223 (55.8)	2	59 (14.8)	16	118 (29.5)	15
3.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นด้วยการ <u>ล้างทำความสะอาดกองดิน</u> ได้สายพานอย่างสม่ำเสมอ	182 (45.5)	9	83 (20.8)	12	135 (33.8)	7
4.	ลดการเกิดฝุ่นในกระบวนการขนส่งโดยใช้ <u>สายพาน</u> ในการขนส่งดินให้มากที่สุด แทนการใช้รถบรรทุก	182 (45.5)	9	89 (22.3)	8	129 (32.3)	10
5.	ลดปริมาณฝุ่นละออง ในงานบรรทุกดินและถ่านในพื้นที่โครงการ โดยการ <u>ฉีดพรมน้ำ</u> บนถนนลูกรังหรือถนนดิน <u>บริเวณบ่อเหมือง</u>	187 (46.8)	8	102 (25.5)	1	111 (27.8)	18
6.	ลดปริมาณฝุ่นละออง ในงานบรรทุกดินและถ่านในพื้นที่โครงการ โดยการ <u>ฉีดพรมน้ำ</u> บนถนนลูกรังหรือถนนดิน <u>บริเวณที่ทิ้งดิน</u>	226 (56.5)	1	46 (11.5)	17	128 (32.0)	12

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น		รับรู้	ล้า	ไม่แน่ใจ	ล้า	ไม่รับรู้	ล้า
		ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ
		(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่
7.	วัดปริมาณน้ำที่ใช้ฉีดพรมลดฝุ่นละอองของระบบสายพานลำเลียง โดยติดตั้งมาตรวัดปริมาณน้ำที่ใช้	181 (45.3)	12	76 (19.0)	15	143 (35.8)	2
8.	ปรับปรุงผิวถนนในพื้นที่โครงการ โดยลาดยางหรือคอนกรีตเพิ่ม ในส่วนที่เป็นถนนถาวร	169 (42.3)	16	89 (22.3)	6	142 (35.5)	4
9.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นระหว่างเขตท่าเหมืองและชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบ ได้แก่ บ้านห้วยฝาย บ้านห้วยคิง และบ้านหางสูง โดยการปลูกต้นไม้โตเร็ว และพันธุ์ไม้อื่นเสริมตามความเหมาะสม พร้อมทั้งบำรุงรักษา	188 (47.0)	7	94 (23.5)	4	118 (29.5)	17
10.	มีเงื่อนไขสัญญาจ้างกับผู้รับเหมาเรื่อง มาตรการป้องกันแก้ไขด้านฝุ่นละออง	159 (39.8)	18	98 (24.5)	3	143 (35.8)	2
11.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นโดยการติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำตามแนวสายพานลำเลียงดินเป็นระยะ	202 (50.5)	4	80 (20.0)	13	118 (29.5)	16
12.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำที่จุดปล่อยดิน	189 (47.3)	6	85 (21.3)	10	126 (31.5)	13

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น		รับรู้	ลำ	ไม่แน่ใจ	ลำ	ไม่รับรู้	ลำ
		ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ
		(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่
1.2 มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่นละอองบริเวณลานกองถ่าน							
13.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการติดตั้งระบบ <u>ฉีดพรมน้ำ</u> ที่ระบบ <u>เครื่องโม่และเครื่องตักถ่าน</u>	174 (43.5)	14	89 (22.3)	7	137 (34.3)	6
14.	ควบคุมไม่ให้ฝุ่นถูกลมพัดได้ง่าย ด้วยการ <u>ปิดคลุมจุดเชื่อมต่อ</u> สายพานถ่าน	164 (41.0)	17	85 (21.3)	9	151 (37.8)	1
15.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการ <u>ล้างทำความสะอาด</u> กองถ่าน <u>ใต้สายพานอย่างสม่ำเสมอ</u>	176 (44.0)	13	93 (23.3)	5	131 (32.8)	9
16.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นตลอดแนวสายพาน โดยมี <u>หลังคาปิดคลุมตลอดแนวสายพาน</u> ลำเลียงถ่าน	195 (48.8)	5	85 (21.3)	11	120 (30.0)	14
17.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นปลายสายพาน โดยการ <u>ฉีดพรมน้ำ</u> ก่อนเข้า <u>เครื่องโปรยกองถ่าน</u>	182 (45.5)	11	79 (19.8)	14	139 (34.8)	5
18.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นบริเวณลานกองถ่าน โดยการติดตั้ง <u>ระบบสเปรย์น้ำ</u> รอบลานกองถ่าน	170 (42.5)	15	101 (25.3)	2	129 (32.3)	11

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า จากภาพรวมทั้งตารางกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ารับรู้ มากกว่าไม่แน่ใจ และไม่รับรู้ ในทุกๆ มาตรการ

โดยมาตรการที่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 6. ลดปริมาณฝุ่นละออง ในงานบรรทุกดินและถ่านในพื้นที่โครงการ โดยการฉีดพรมน้ำบนถนนลูกรังหรือถนนดิน บริเวณที่ทิ้งดิน จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาคือ 2. เพิ่มความชื้นให้แก่ดินและถ่านที่ระบบเครื่องโม้ เครื่องตัก สายพานลำเลียงดินด้วยการติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำ จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 และ 1. เพิ่มความชื้นให้แก่ดินด้วยการฉีดพรมน้ำ ก่อนการขุดขนในช่วงฤดูแล้ง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 ตามลำดับ

ส่วนมาตรการที่ไม่แน่ใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 5. ลดปริมาณฝุ่นละออง ในงานบรรทุกดินและถ่านในพื้นที่โครงการ โดยการฉีดพรมน้ำบนถนนลูกรังหรือถนนดิน บริเวณบ่อเหมือง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา คือ 18. ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นบริเวณลานกองถ่าน โดยการติดตั้งระบบสเปรย์น้ำรอบลานกองถ่าน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ 10. มีเงื่อนไขสัญญาจ้างกับผู้รับเหมา เรื่อง มาตรการป้องกันแก้ไขด้านฝุ่นละออง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ตามลำดับ

สุดท้ายมาตรการที่ไม่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 14. ควบคุมไม่ให้ฝุ่นถูกลมพัดได้ง่าย ด้วยการปิดคลุมจุดเชื่อมต่อสายพานถ่าน จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ 7. วัดปริมาณน้ำที่ใช้ฉีดพรมลดฝุ่นละอองของระบบสายพานลำเลียง โดยติดตั้งมาตรวัดปริมาณน้ำที่ใช้ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ 10. มีเงื่อนไขสัญญาจ้างกับผู้รับเหมา เรื่อง มาตรการป้องกันแก้ไขด้านฝุ่นละออง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2) ระดับการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากกลิ่น

ตารางที่ 4.8 ความถี่และร้อยละของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากกลิ่น

มาตรการลดผลกระทบจากกลิ่น		รับรู้	ลำ	ไม่แน่ใจ	ลำ	ไม่รับรู้	ลำ
		ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ
		(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่
2.1 มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่นละอองบริเวณบ่อเหมืองและที่ทิ้งดิน							
1.	ป้องกันไม่ให้ถ่านลุกไหม้ โดยใช้ถ่านให้หมดภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันไม่ให้ถ่านหินบริเวณลานกองถ่านสัมผัสกับอากาศนานเกินไป	161 (40.3)	3	79 (19.5)	2	161 (40.3)	2
2.	ป้องกันไม่ให้ถ่านลุกไหม้ โดยมีการสำรวจตรวจสอบจุดความร้อนเป็นประจำด้วยกล้องอินฟราเรด	164 (41.0)	2	66 (16.5)	3	170 (42.5)	1
3.	หากเกิดการลุกไหม้หรือพบจุดความร้อนจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ ทำการดับไฟด้วยการฉีดพรมน้ำ หรือนำดินไปปิดคลุม หรือบดอัดบริเวณที่ลุกไหม้	168 (42.0)	1	84 (21.0)	1	148 (37.0)	3

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากกลิ่น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า จากภาพรวมทั้งตารางกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ารับรู้ และไม่รับรู้ในจำนวนที่ใกล้เคียงกันทั้ง 3 มาตรการ โดยให้ความเห็นว่ารับรู้ มากกว่าไม่แน่ใจและไม่รับรู้ ในมาตรการ 3. หากเกิดการลุกไหม้หรือพบจุดความร้อนจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ ทำการดับไฟด้วยการฉีดพรมน้ำ หรือนำดินไปปิดคลุม หรือบดอัดบริเวณที่ลุกไหม้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า รับรู้ เท่ากับ ไม่รับรู้ และมากกว่าไม่แน่ใจ ในมาตรการ 1. ป้องกันไม่ให้ถ่านลุกไหม้ โดยใช้ถ่านให้หมดภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันไม่ให้ถ่านหินบริเวณลาน

กองถ่ายสัมผัสกับอากาศนานเกินไป สุดท้ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าไม่รับรู้ มากกว่ารับรู้ และไม่แน่ใจ ในมาตรการ 2. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยมีการสำรวจตรวจสอบจุดความร้อนเป็นประจำด้วยกล้องอินฟราเรด

โดยมาตรการที่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก 3. หากเกิดการลุกไหม้หรือพบจุดความร้อนจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ ทำการดับไฟด้วยการฉีดพรมน้ำ หรือนำดินไปปิดคลุม หรือบดอัดบริเวณที่ลุกไหม้ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ 2. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยมีการสำรวจตรวจสอบจุดความร้อนเป็นประจำด้วยกล้องอินฟราเรด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และ 1. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยใช้ถ่านให้หมดภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันไม่ให้ถ่านหินบริเวณลานกองถ่ายสัมผัสกับอากาศนานเกินไป จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ตามลำดับ

ส่วนมาตรการที่ไม่แน่ใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 3. หากเกิดการลุกไหม้หรือพบจุดความร้อนจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ ทำการดับไฟด้วยการฉีดพรมน้ำ หรือนำดินไปปิดคลุม หรือบดอัดบริเวณที่ลุกไหม้ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมา คือ 1. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยใช้ถ่านให้หมดภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันไม่ให้ถ่านหินบริเวณลานกองถ่ายสัมผัสกับอากาศนานเกินไป จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และ 2. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยมีการสำรวจตรวจสอบจุดความร้อนเป็นประจำด้วยกล้องอินฟราเรด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

สุดท้ายมาตรการที่ไม่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 2. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยมีการสำรวจตรวจสอบจุดความร้อนเป็นประจำด้วยกล้องอินฟราเรด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คือ 1. ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยใช้ถ่านให้หมดภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันไม่ให้ถ่านหินบริเวณลานกองถ่ายสัมผัสกับอากาศนานเกินไป จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และ 3. หากเกิดการลุกไหม้หรือพบจุดความร้อนจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ ทำการดับไฟด้วยการฉีดพรมน้ำ หรือนำดินไปปิดคลุม หรือบดอัดบริเวณที่ลุกไหม้ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ตามลำดับ

3) ระดับการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากเสียง

ตารางที่ 4.9 ความถี่และร้อยละของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากเสียง

มาตรการลดผลกระทบจากเสียง		รับรู้	ลำดับ	ไม่แน่ใจ	ลำดับ	ไม่รับรู้	ลำดับ
		ความถี่	ที่	ความถี่	ที่	ความถี่	ที่
		(ร้อยละ)		(ร้อยละ)		(ร้อยละ)	
1.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยการปรับปรุงแก้ไข คัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีเสียงดังให้มีเสียงเบาลง	152 (38.0)	6	110 (27.5)	1	138 (34.5)	1
2.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยบำรุงรักษาซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องจักรต่างๆ ให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	183 (45.8)	1	87 (21.8)	6	130 (32.5)	5
3.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยตรวจเช็คสภาพเครื่องยนต์ของรถที่ใช้ในการขนส่งและความดังของเสียง เพื่อรีบแก้ไขทันทีที่พบปัญหา	181 (45.3)	2	90 (22.5)	5	129 (32.3)	6
4.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยให้เปลี่ยนเสียงแตรรถชุดจากแตรลมเป็นแตรไฟฟ้า ซึ่งเสียงเบากว่า	154 (38.5)	5	109 (27.3)	2	137 (34.3)	2
5.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยปรับเสียงสัญญาณถอยของรถบรรทุกให้มีเสียงเบาลง	158 (39.5)	3	108 (27.0)	3	134 (33.5)	4
6.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงของลูกกลิ้งสายพานบนที่ทิ้งดินทิ้งชุดและทำการเปลี่ยนลูกกลิ้งที่มีเสียงดังเกินเกณฑ์ที่กำหนด ช่วงก่อนเข้าสู่ฤดูหนาว	158 (39.5)	3	105 (26.3)	4	137 (34.3)	2

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากเสียง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า จากภาพรวมทั้งตารางกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ารับรู้ มากกว่าไม่แน่ใจ และไม่รับรู้ ในทุกๆ มาตรการ

โดยมาตรการที่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก 2. ลดผลกระทบจากเสียง โดยบำรุงรักษาซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักรต่างๆ ให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาคือ 3. ลดผลกระทบจากเสียง โดยตรวจเช็คสภาพเครื่องยนต์ของรถที่ใช้ในการขนส่งและความดังของเสียง เพื่อปรับแก้ไขทันทีที่พบปัญหา จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 และอันดับที่ 3 เท่ากัน คือ 5. ลดผลกระทบจากเสียง โดยปรับเสียงสัญญาณถอยของรถบรรทุกให้มีเสียงเบาลง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รวมถึง 6. ลดผลกระทบจากเสียง โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงของลูกกลิ้งสายพานบนที่ทั้งคืนทั้งชุดและทำการเปลี่ยนลูกกลิ้งที่มีเสียงดังเกินเกณฑ์ที่กำหนด ช่วงก่อนเข้าสู่ฤดูหนาว จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ตามลำดับ

ส่วนมาตรการที่ไม่แน่ใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1. ลดผลกระทบจากเสียง โดยการปรับปรุง แก้ไข คัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีเสียงดังให้มีเสียงเบาลง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมา คือ 4. ลดผลกระทบจากเสียง โดยให้เปลี่ยนเสียงแตรรถชุดจากแตรลมเป็นแตรไฟฟ้า ซึ่งเสียงเบากว่า จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และ 5. ลดผลกระทบจากเสียง โดยปรับเสียงสัญญาณถอยของรถบรรทุกให้มีเสียงเบาลง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ตามลำดับ

สุดท้ายมาตรการที่ไม่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1. ลดผลกระทบจากเสียง โดยการปรับปรุง แก้ไข คัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีเสียงดังให้มีเสียงเบาลง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาอันดับที่ 2 เท่ากัน คือ 4. ลดผลกระทบจากเสียง โดยให้เปลี่ยนเสียงแตรรถชุดจากแตรลมเป็นแตรไฟฟ้า ซึ่งเสียงเบากว่า จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และ 6. ลดผลกระทบจากเสียง โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงของลูกกลิ้งสายพานบนที่ทั้งคืนทั้งชุดและทำการเปลี่ยนลูกกลิ้งที่มีเสียงดังเกินเกณฑ์ที่กำหนด ช่วงก่อนเข้าสู่ฤดูหนาว จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ตามลำดับ

4) ระดับการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากความสั่นสะเทือน

ตารางที่ 4.10 ความถี่และร้อยละของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากความสั่นสะเทือน

มาตรการ ลดผลกระทบจากความสั่นสะเทือน		รับรู้	ลำ	ไม่แน่ใจ	ลำ	ไม่รับรู้	ลำ
		ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ
		(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่
1.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยการถ่วงจังหวะการระเบิด	154 (38.5)	4	97 (24.3)	2	149 (37.3)	2
2.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยการควบคุมน้ำหนักรัดระเบิดที่ ระเบิดพร้อมกัน	147 (36.8)	5	100 (25.0)	1	153 (38.3)	1
3.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ และ วิธีการที่เหมาะสม	170 (42.5)	3	94 (23.5)	3	136 (34.0)	4
4.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยดำเนินการระเบิดเฉพาะ ช่วงเวลากลางวัน ระหว่าง 7.00- 18.00 น. เท่านั้น	179 (44.8)	2	82 (20.5)	4	139 (34.8)	3
5.	ควบคุมความสั่นสะเทือนให้อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐานตามกฎหมาย	202 (50.5)	1	69 (17.3)	5	129 (32.3)	5

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากความสั่นสะเทือน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า พบว่า จากภาพรวมทั้งตารางกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ารับรู้ มากกว่าไม่แน่ใจ และไม่รับรู้ ในทุกมาตรการ ยกเว้น 2. ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยการควบคุมน้ำหนักรัดระเบิดที่ระเบิดพร้อมกัน ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ไม่รับรู้มากกว่า รับรู้ และไม่แน่ใจ

โดยมาตรการที่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก 5. ควบคุมความสั่นสะเทือนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามกฎหมาย จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาคือ 4. ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยดำเนินการระเบิดเฉพาะช่วงเวลากลางวัน ระหว่าง 7.00-18.00 น. เท่านั้น

จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ 3. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ และวิธีการที่เหมาะสม จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 ตามลำดับ

ส่วนมาตรการที่ไม่แน่ใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 2. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยการควบคุมน้ำหนักรีดที่ระเบิดพร้อมกัน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ 1. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยการถ่วงจังหวะการระเบิด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และ 3. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ และวิธีการที่เหมาะสม จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ตามลำดับ

สุดท้ายมาตรการที่ไม่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 2. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยการควบคุมน้ำหนักรีดที่ระเบิดพร้อมกัน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา คือ 1. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยการถ่วงจังหวะการระเบิด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และ 4. ลดผลกระทบด้านความสิ้นสะท้อน โดยดำเนินการระเบิดเฉพาะช่วงเวลากลางวัน ระหว่าง 7.00-18.00 น. เท่านั้น จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

5) ระดับการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน

ตารางที่ 4.11 ความถี่และร้อยละของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน

มาตรการลดผลกระทบ จากคุณภาพน้ำผิวดิน		รับรู้	ลำดับ	ไม่แน่ใจ	ลำดับ	ไม่รับรู้	ลำดับ
		ความถี่	ที่	ความถี่	ที่	ความถี่	ที่
		(ร้อยละ)		(ร้อยละ)		(ร้อยละ)	
1.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดย บำบัดน้ำ ที่สูบจากบ่อเหมือง และบริเวณที่ทิ้งดินก่อนปล่อยลงสู่ ลำน้ำสาธารณะ	164 (41.0)	4	99 (24.8)	3	137 (34.3)	5
2.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยสร้างคลองผันน้ำรอบบริเวณบ่อ เหมือง ป้องกันน้ำภายนอกไหลลงสู่ บ่อเหมือง	169 (42.3)	1	89 (22.3)	6	142 (35.5)	3
3.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยจัดทำ บ่อเก็บกักน้ำ ในบ่อเหมือง เป็นระยะๆ โดยให้เพียงพอกับ ปริมาณน้ำที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	168 (42.0)	2	78 (19.5)	7	154 (38.5)	1
4.	ป้องกันการปนเปื้อนของสารตกค้าง ในดินสู่ น้ำฝน ที่ไหลผ่านพื้นที่เก็บ กองดินที่ขุดจากพื้นที่เหมือง โดย จัดทำระบบระบายน้ำบริเวณพื้นที่ กองดิน และควบคุม น้ำให้ไหลลงสู่ บ่อบำบัด ก่อนระบายออกสู่ ธรรมชาติ	164 (41.0)	4	95 (23.8)	5	141 (35.3)	4
5.	มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพน้ำ จุดสุดท้ายก่อนระบายลงสู่ ลำน้ำ สาธารณะอย่างสม่ำเสมอ	168 (42.0)	2	102 (20.5)	2	130 (32.5)	6

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

มาตรการลดผลกระทบ จากคุณภาพน้ำผิวดิน	รับรู้	ลำ	ไม่แน่ใจ	ลำ	ไม่รับรู้	ลำ
	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ	ความถี่	ดับ
	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่	(ร้อยละ)	ที่
6. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยสูบน้ำทิ้งจากบ่อตกตะกอน เพื่อนำมาใช้เป็นน้ำหมุนเวียนในเขตเหมืองให้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณน้ำทิ้งที่ต้องระบายออกสู่ธรรมชาติ เช่น ใช้รดน้ำต้นไม้ ใช้ฉีดพรมถนน เพื่อลดฝุ่น เป็นต้น	160 (40.0)	7	96 (24.0)	4	144 (36.0)	2
7. ลดการปนเปื้อนของสารตกค้างในดินลงสู่แหล่งน้ำ โดยตรวจสอบคุณสมบัติทางกายภาพ เคมี และปริมาณโลหะหนักในดินให้มีค่าตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด	163 (40.8)	6	112 (28.0)	1	125 (31.3)	7

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับของการรับรู้มาตรการลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า จากภาพรวมทั้งตารางกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ารับรู้ มากกว่าไม่แน่ใจ และไม่รับรู้ ในทุกๆ มาตรการ

โดยมาตรการที่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก 2. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยสร้างคลองผันน้ำรอบบริเวณบ่อเหมือง ป้องกันน้ำภายนอกไหลลงสู่บ่อเหมือง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาอันดับที่ 2 เท่ากัน คือ 3. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยจัดทำบ่อเก็บกักน้ำ ในบ่อเหมืองเป็นระยะๆ โดยให้เพียงพอกับปริมาณน้ำที่คาดว่าจะเกิดขึ้น จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และ 5. มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจุดสุดท้ายก่อนระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ตามลำดับ

ส่วนมาตรการที่ไม่แน่ใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 7. ลดการปนเปื้อนของสารตกค้างในดินลงสู่แหล่งน้ำ โดยตรวจสอบคุณสมบัติทางกายภาพ เคมี และปริมาณโลหะหนักในดินให้มีค่าตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา คือ 5. มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจุดสุดท้ายก่อนระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 1. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยบำบัดน้ำที่สูบจากบ่อเหมืองและบริเวณที่ทิ้งดินก่อนปล่อยลงสู่ลำน้ำสาธารณะ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ตามลำดับ

สุดท้ายมาตรการที่ไม่มีการรับรู้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 3. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยจัดทำบ่อเก็บกักน้ำ ในบ่อเหมืองเป็นระยะๆ โดยให้เพียงพอกับปริมาณน้ำที่คาดว่าจะเกิดขึ้น จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา คือ 6. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยสูบน้ำทั้งจากบ่อดักตะกอน เพื่อนำมาใช้เป็นน้ำหมุนเวียนในเขตเหมืองให้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณน้ำทิ้งที่ต้องระบายออกสู่ธรรมชาติ เช่น ใช้รดน้ำต้นไม้ ใช้ฉีดพรมถนนเพื่อลดฝุ่น เป็นต้น จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และ 2. ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยสร้างคลองผันน้ำรอบบริเวณบ่อเหมือง ป้องกันน้ำภายนอกไหลลงสู่บ่อเหมือง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ

4.1.3 พฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ

พฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ

พฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับ		ยอมรับ	ไม่แน่ใจ	ไม่ยอมรับ
		ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
1.	ท่านให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ	243 (60.8)	124 (31.0)	33 (8.3)

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับของพฤติกรรมของประชาชนในการให้การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ยอมรับ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และสุดท้าย ไม่ยอมรับ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลจากคำถามโดยมีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 20 คน เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ฝุ่นและเสียง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 เรื่องเน้นกระบวนการป้องกันและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และสุดท้าย เรื่องเน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้ ควรมีการจัดการด้านฝุ่นและเสียงในบ่อเหมืองให้ดีกว่าที่มีอยู่ โดยการเพิ่มการฉีดพรมน้ำให้มากขึ้น ให้ดำเนินการตามมาตรการ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ อย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ โดยเน้นที่กระบวนการป้องกันให้มากขึ้น รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชน และแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อประชาชน

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีต่อ การรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

อายุ	รับรู้	ไม่แน่ใจ	ไม่รับรู้	Df	Sig $\alpha=0.05$
15 - 25 ปี	55	55	52	12	0.018*
26 - 35 ปี	71	72	73		
36 - 45 ปี	89	86	86		
46 - 55 ปี	49	59	55		
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	25	21	23		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมืองแม่เมาะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ระดับการศึกษา	รับรู้	ไม่แน่ใจ	ไม่รับรู้	Df	Sig $\alpha=0.05$
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	49	83	78	15	0.000*
มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	91	105	106		
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	45	28	31		
ปริญญาตรี	90	66	63		
ปริญญาโท	11	9	10		
อื่นๆ	3	2	1		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

อาชีพ	รับรู้	ไม่แน่ใจ	ไม่รับรู้	Df	Sig $\alpha=0.05$
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	18	34	38	21	0.000*
นักเรียน/นักศึกษา	21	26	21		
รับจ้างทั่วไป	82	99	103		
เกษตรกร	26	24	17		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	26	32	32		
พนักงานบริษัท	67	55	52		
รับราชการ	14	7	9		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	35	16	17		
อื่นๆ	-	-	-		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เมาะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

รายได้ต่อเดือน	รับรู้	ไม่แน่ใจ	ไม่รับรู้	Df	Sig $\alpha=0.05$
ต่ำกว่า 5,000 บาท	60	72	67	12	0.000*
5,001 – 10,000 บาท	70	96	88		
10,001 – 15,000 บาท	65	59	65		
15,001 – 20,000 บาท	38	22	22		
20,001 บาทขึ้นไป	56	44	47		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	รับรู้	ไม่แน่ใจ	ไม่รับรู้	Df	Sig $\alpha=0.05$
น้อยกว่า 5 ปี	12	10	12	9	0.005*
5 – 10 ปี	49	56	52		
11 – 15 ปี	19	23	21		
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	209	204	204		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของประชาชนในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมาะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม กับ การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมะ

ตารางที่ 4.18 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม กับ การยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมืองแม่เมะ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		การยอมรับ		ลำดับที่
		Sig	r	
1. มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่น				
1.1 มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่นละอองบริเวณบ่อเหมืองและที่ทิ้งดิน				
1.	เพิ่มความชื้นให้แก่ดินด้วยการ <u>ฉีดพรมน้ำ</u> ก่อนการขุดขนในช่วงฤดูแล้ง	0.000*	0.537	8
2.	เพิ่มความชื้นให้แก่ดินและถ่าน ที่ระบบเครื่องโม้ เครื่องตักสายพานลำเลียงดินด้วยการติดตั้งระบบ <u>ฉีดพรมน้ำ</u>	0.000*	0.494	21
3.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นด้วยการ <u>ล้างทำความสะอาดกองดิน</u> ได้สายพานอย่างสม่ำเสมอ	0.000*	0.488	23
4.	ลดการเกิดฝุ่นในกระบวนการขนส่งโดยการ <u>ใช้สายพาน</u> ในการขนส่งดินให้มากที่สุด แทนการใช้รถบรรทุก	0.000*	0.541	7
5.	ลดปริมาณฝุ่นละออง ในงานบรรทุกดินและถ่านในพื้นที่โครงการ โดยการ <u>ฉีดพรมน้ำบนถนนลูกรังหรือถนนดิน บริเวณบ่อเหมือง</u>	0.000*	0.478	26
6.	ลดปริมาณฝุ่นละออง ในงานบรรทุกดินและถ่านในพื้นที่โครงการ โดยการ <u>ฉีดพรมน้ำบนถนนลูกรังหรือถนนดิน บริเวณที่ทิ้งดิน</u>	0.000*	0.562	6
7.	วัดปริมาณน้ำที่ใช้ <u>ฉีดพรมลดฝุ่นละออง</u> ของระบบสายพานลำเลียง โดยติดตั้งมาตร <u>วัดปริมาณน้ำที่ใช้</u>	0.000*	0.453	31
8.	ปรับปรุงผิวถนนในพื้นที่โครงการ โดย <u>ลาดยางหรือคอนกรีต</u> เพิ่มในส่วนที่เป็นถนนถาวร	0.000*	0.489	22

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		การยอมรับ		ลำดับที่
		Sig	r	
9.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นระหว่างเขตท่าเหมืองและชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบ ได้แก่ บ้านหัวฝาย บ้านห้วยคิง และบ้านหางสูง โดยการปลูกต้นไม้โตเร็ว และพันธุ์ไม้อื่นเสริมตามความเหมาะสม พร้อมทั้งบำรุงรักษา	0.000*	0.591	1
10.	มีเงื่อนไขสัญญาจ้างกับผู้รับเหมา เรื่อง มาตรการป้องกันแก้ไขด้านฝุ่นละออง	0.000*	0.447	32
11.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำตามแนวสายพานลำเลียงดินเป็นระยะ	0.000*	0.528	10
12.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำที่จุดปล่อยดิน	0.000*	0.523	13
1.2 มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่นละอองบริเวณลานกองถ่าน				
13.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการติดตั้งระบบฉีดพรมน้ำ ที่ระบบเครื่องโม่และเครื่องคัดถ่าน	0.000*	0.518	14
14.	ควบคุมไม่ให้ฝุ่นถูกลมพัดได้ง่าย ด้วยการปิดคลุมจุดเชื่อมต่อสายพานถ่าน	0.000*	0.439	35
15.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยการล้างทำความสะอาดกองถ่านได้สายพานอย่างสม่ำเสมอ	0.000*	0.447	33
16.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น ตลอดแนวสายพาน โดยมีหลังคาปิดคลุมตลอดแนวสายพานลำเลียงถ่าน	0.000*	0.528	11
17.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นปลายสายพาน โดยการฉีดพรมน้ำก่อนเข้าเครื่องโปรยกองถ่าน	0.000*	0.486	24
18.	ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นบริเวณลานกองถ่าน โดยการติดตั้งระบบสเปรย์น้ำรอบลานกองถ่าน	0.000*	0.422	38

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		การยอมรับ		ลำดับที่
		Sig	r	
2. มาตรการลดผลกระทบจากกลิ่น				
2.1 มาตรการลดผลกระทบจากฝุ่นละอองบริเวณบ่อเหมืองและที่ทิ้งดิน				
1.	ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยใช้ถ่านให้หมดภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันไม่ให้ถ่านหินบริเวณลานกองถ่านสัมผัสกับอากาศ นานเกินไป	0.000*	0.397	39
2.	ป้องกันไม่ให้ถ่านลูกใหม่ โดยมีการสำรวจตรวจสอบจุดความร้อนเป็นประจำด้วยกล้องอินฟราเรด	0.000*	0.440	34
3.	หากเกิดการลุกไหม้หรือพบจุดความร้อนจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ ทำการดับไฟด้วยการฉีดพรมน้ำ หรือนำดินไป ปิดคลุม หรือบดอัดบริเวณที่ลุกไหม้	0.000*	0.458	30
3. มาตรการลดผลกระทบจากเสียง				
1.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยการปรับปรุง แก้ไข คัดแปลงเครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีเสียงดังให้มีเสียงเบาลง	0.000*	0.486	25
2.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยบำรุงรักษาซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักรต่างๆ ให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	0.000*	0.569	4
3.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยตรวจเช็คสภาพเครื่องยนต์ของรถที่ใช้ ในการขนส่งและความดังของเสียง เพื่อรับแก้ไขทันทีที่พบปัญหา	0.000*	0.536	9
4.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยให้เปลี่ยนเสียงแตรรถชุดจากแตรลม เป็นแตรไฟฟ้า ซึ่งเสียงเบากว่า	0.000*	0.505	18
5.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยปรับเสียงสัญญาณถอยของรถบรรทุก ให้มีเสียงเบาลง	0.000*	0.462	29
6.	ลดผลกระทบจากเสียง โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงของลูกกลิ้ง สายพานบนที่ทิ้งดินทั้งชุดและทำการเปลี่ยนลูกกลิ้งที่มีเสียงดังเกิน เกณฑ์ที่กำหนด ช่วงก่อนเข้าสู่ฤดูหนาว	0.000*	0.433	36

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		การยอมรับ		ลำดับที่
		Sig	r	
4. มาตรการลดผลกระทบจากความสั่นสะเทือน				
1.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยการ <u>ถ่วงจั้งหะการระเบิด</u>	0.000*	0.467	27
2.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยการ <u>ควบคุมน้ำหนักวัตถุระเบิดที่ระเบิดพร้อมกัน</u>	0.000*	0.423	37
3.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดยใช้ <u>เครื่องจักร อุปกรณ์ และวิธีการที่เหมาะสม</u>	0.000*	0.563	5
4.	ลดผลกระทบด้านความสั่นสะเทือน โดย <u>ดำเนินการระเบิดเฉพาะช่วงเวลากลางวัน ระหว่าง 7.00-18.00 น. เท่านั้น</u>	0.000*	0.512	16
5.	ควบคุมความสั่นสะเทือนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามกฎหมาย	0.000*	0.577	2
5. มาตรการลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน				
1.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดย <u>บำบัดน้ำที่สูบจากบ่อเหมืองและบริเวณที่ทิ้งดินก่อนปล่อยลงสู่ลำน้ำสาธารณะ</u>	0.000*	0.526	12
2.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยสร้าง <u>คลองผันน้ำ</u> รอบบริเวณบ่อเหมือง <u>ป้องกันน้ำภายนอกไหลลงสู่บ่อเหมือง</u>	0.000*	0.466	28
3.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดยจัดทำ <u>บ่อเก็บกักน้ำ</u> ในบ่อเหมืองเป็นระยะๆ โดยให้เพียงพอกับปริมาณน้ำที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	0.000*	0.498	19
4.	<u>ป้องกันการปนเปื้อนของสารตกค้างในดินสู่น้ำฝนที่ไหลผ่านพื้นที่เก็บกองดินที่ขุดจากพื้นที่เหมือง โดยจัดทำระบบระบายน้ำบริเวณพื้นที่กองดิน และควบคุมน้ำให้ไหลลงสู่บ่อบำบัด ก่อนระบายออกสู่ธรรมชาติ</u>	0.000*	0.497	20
5.	มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจุดสุดท้ายก่อนระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ	0.000*	0.573	3
6.	ลดผลกระทบจากคุณภาพน้ำผิวดิน โดย <u>สูบน้ำทั้งจากบ่อดกตะกอน เพื่อนำมาใช้เป็นน้ำหมุนเวียนในเขตเหมืองให้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณน้ำทิ้งที่ต้องระบายออกสู่ธรรมชาติ เช่น ใช้รดน้ำต้นไม้ ใช้ฉีดพรมถนนเพื่อลดฝุ่น เป็นต้น</u>	0.000*	0.518	15

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		การยอมรับ		ลำดับที่
		Sig	r	
7.	ลดการปนเปื้อนของสารตกค้างในดินลงสู่แหล่งน้ำ โดยตรวจสอบคุณสมบัติทางกายภาพ เคมี และปริมาณโลหะหนักในดินให้มีค่าตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด	0.000*	0.506	17

จากตารางที่ 4.18 พบว่า การรับรู้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการยอมรับต่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เหมือนแม่เกาะ โดยมาตรการที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับสูงสุด 5 อันดับแรก มาตรการด้านฝุ่น ข้อ 9. ป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นระหว่างเขตท่าเหมืองและชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบ ได้แก่ บ้านหัวฝาย บ้านห้วยคิง และบ้านหางสูง โดยการปลูกต้นไม้โตเร็ว และพันธุ์ไม้อื่นเสริมตามความเหมาะสม พร้อมทั้งบำรุงรักษา ($r = 0.591$) รองลงมาคือ มาตรการด้านความสันตะเทือน ข้อ 5. ควบคุมความสันตะเทือนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามกฎหมาย ($r = 0.577$) มาตรการด้านคุณภาพน้ำผิวดิน ข้อ 5. มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจุดสุดท้ายก่อนระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ ($r = 0.573$) มาตรการด้านเสียง ข้อ 2. ลดผลกระทบจากเสียง โดยบำรุงรักษาซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักรต่างๆ ให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ($r = 0.569$) และ มาตรการด้านความสันตะเทือน ข้อ 3. ลดผลกระทบด้านความสันตะเทือน โดยใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ และวิธีการที่เหมาะสม ($r = 0.563$)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved